

I 1926 kom der Efterretning om, at det japanesiske Skib „Mandschu“ havde loddet 9435 m i Nærheden af Shichito, og i Aar naaede den tyske Krydser „Emden“ over 10,000 m, ca. 13 Sømil Sydsydost for Planet-Dybet.

Denne Dybde blev fundet ved Ekkolod, hvor en Tone udsendt fra Skibsbunden kastes mod Havbunden og som Ekko atter naar Skibsbunden. Da Lydens Hastighed er afhængig af Temperatur, Saltholdighed og Trykket, maa man beregne en sandsynlig Værdi og fandt i dette Tilfælde, at den største Dybde var 10,793 Meter.

Den 29. April 1927 udførtes fra „Emden“ mellem Længderne 126° 49' og 127° E. samt Bredderne 9° 42' og 9° 59' N. og mellem Kl. 10,39 og 18,39 paa Zigzagkurser 335 Ekko-Lodninger, hvoraf 46 angav over 10,000 Meters Dybde. Den største Dybde, 10,793 Meter, blev loddet to Gange.

(*Zeitschr. der Gesell. f. Erdkunde*, Berlin 5./6. Heft 1927).

Sven Hedins Expedition.

I „Geog. Tidsskr.“ 30. B. 2. H. Juni 1927 Side 129 meddeltes, at den kinesiske Regering havde givet Dr. Sven Hedin Tilladelse til at føre en Ekspedition ind i Centralasien, og der udtaltes det Haab, at den nuværende Situation i Kina ikke skulde hindre Planens Udførelse. Desværre var vor Frygt ikke ugrundet. De sidste Dage af Febr. 1927 var Ekspeditionens Deltagere samlede i Peking; det gjaldt om at faa Passene ordnede og at faa Tilladelse til at blive transporteret pr. Bane til Paoto, Endepunkt for Peking—Suiyåanbanen og Startsted for Ørkenturen.

Den nationalistiske og fremmedfjendtlige Bevægelse i Kina havde imidlertid faaet sin Opmærksomhed henvendt paa denne Ekspedition. 5. Marts blev der afholdt en Sammenkomst mellem Repræsentanter for Muséer, Universitet og andre videnskabelige Anstalter i Peking, og Resultatet blev en mægtig Protest mod Dr. Hedins Foretagende. Flere Maaneders Forhandlinger fulgte efter; Dr. Hedin har stillet sig overordentlig imødekommende mod Kina. Medens det oprindelig var bestemt, at svenske Muséer skulde have Halvdelen af Samlingerne, fastsattes det nu, at Samlingerne skal afleveres i Peking; et mundtligt Løfte siger nok, at kinesiske Museumsfolk skal udvælge en Dubletsamling, der skal være Gave til Hedin; blot det ikke glemmes.

Dr. Hedin opnaaede dog, hvad der var ham det væsentligste, at komme ud til Arbejdsfeltet. 9. Maj brød han op fra Peking med Paoto som Maal, men ledsaget af en kinesisk Stab paa 9 Personer, udvalgte af Oppositionspartiet.

Den 20. Maj forlod Ekspeditionen Paoto for at gaa mod NV. gennem Gobi-Ørkenen mod Tihua (Urumtsi), Hovedstaden i det kinesiske Turkestan, som yderste Endemaal.

De 4 meteorologiske Stationer, der bliver Ekspeditionens Basis, kommer til at ligge, 1 i det vestre Mongoli, og de øvrige i kinesisk Turkestan.

Bortset fra tilfældig Underretning kan man regne først at spørge Nyt fra Dr. Hedin, naar han i Oktober indtræffer i Hami eller Tihua.

(„*Ymer*“, 2. H. 9127).

Afrika.

Den engelske Etnolog J. H. Driberg har haft Lejlighed til at undersøge de næsten ubekendte *D i d e n g a - B j æ r g e*, der ligger omtrent ved Grænsen mellem den sydlige Del af anglo-ægyptisk Sudan og Uganda-Protectoratet. Højdedraget, der er vel forsynet med Vand, hæver sig fra Savanner (c. 700 M. o. H.)

op til omtrent 2000 M. ø. H.; det har i sin øverste Del subtropisk Klima og tilsvarende Vegetation. Den østlige Side, der er meget klipperig, falder stejlt ned, den vestlige derimod jævner. Der indtræffer ofte svære Jordrystelser med store Fjældstyrtninger. Beboerne, det lille Didinga-Folk, er kommen øst fra, fra Egnen hinsides Rudolf-Sø; de er hovedsagelig Hyrder og har store Kvæg- og Faarehjorder, men noget Agerbrug drives dog ogsaa i det frugtbare Land. Ved virksomme Jagtmetoder, afpassede efter det af Masser af Slugter forrevne Terrain, er Sturvildt (Elefant og Bøffel) helt udryddet eller trængt over i nærliggende Sletter.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.* 6./1927).

Flyvning i Polaregnene.

Militærflyveren, Kaptajn Wilkins, har den 30. Marts 1927 foretaget en Rekognosceringsflyvning over Beaufort Sø fra Kap Barrow; han naaede 800 km mod NV., heraf 500 km udenfor Grænsen af hidtil udforsket Gebet. Ved Endepunktet og 2 Gange paa Hjemrejsen landede han paa Isen, til Dels vel p. G. a. Motorskade. Under det 3. Ophold paa Isen blev begge Flyverne ført bort af denne, der var brudt op; de kom først tilbage 4. April.

I Slutningen af Maj har Wilkins atter forsøgt at flyve over Beaufort Sø; hans Maal var Etah i Nord-Grønland. Forsøget mislykkedes, og Wilkins er nu vendt tilbage til U. S. A.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.* 6./1927).
